

Kansspelautoriteit

Leidraad Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft)

De Wwft in de kanspelsector

21 januari 2021 versie: 2

Versiebeheer

Versie 1: Leidraad Wet ter voorkoming witwassen en financieren van terrorisme (Wwft)

- De Wwft in de kanspelsector. Datum 4 juli 2019

Inhoud

1.	Achtergrondinformatie	4
	1.1 Het doel van de leidraad	4
	1.2 De achtergrond van anti-witwaswetgeving	4
	1.3 De reikwijdte van de Wwft voor kansspelaanbieders	5
	1.4 Wat is witwassen?	5
	1.5 De begrippen instelling en cliënt	6
2.	Risicomanagement	7
	2.1 De risico gebaseerde benadering van de Wwft	7
	2.2 Risico's vastleggen, beoordelen en actueel houden	7
	2.3 Het beheersen en monitoren van de beoordeelde risico's	7
	2.4 Overige onderdelen van het risicomanagement	8
3.	Cliëntenonderzoek	9
	3.1 In welke gevallen wordt het cliëntenonderzoek uitgevoerd?	9
	3.2 Altijd een zakelijke relatie	9
	3.2.1 Op welk moment wordt de zakelijke relatie aangegaan?	10
	3.3 Identificatie en de verificatie	10
	3.3.1 Documenten, gegevens of inlichtingen bij identificatie en verificatie	11
	3.3.2 Introducerend of uitbesteed cliëntenonderzoek	15
	3.4 Het risicoprofiel van de cliënt	15
	3.4.1. Standaard cliëntenonderzoek	15
	3.4.2. Verscherpt cliëntenonderzoek	16
	3.5 Voortdurende controle op de zakelijke relatie en de transacties	17
	3.5.1 Een controle op de transacties van de relatie	18
	3.5.2 Handmatige of automatische transactiemonitoring	18
	3.6 Het onderzoek naar de bron van middelen	19
	3.7 Politiek prominente personen (PEP's)	21
	3.7.1 Passende risicobeheersystemen	21
	3.7.2 Maatregelen bij PEP's	22
	3.7.3 Maatregelen na een PEP-status	23
	3.8 Het beëindigen van de zakelijke relatie	24
4.	Het melden van ongebruikelijke transacties	25
	4.1 Transacties	25
	4.1.1 Objectieve en subjectieve indicatoren	25
	4.1.2 Manipulatie van sportwedstrijden	26

4.2	De meldplicht	27
4.3	Wanneer meldt de kansspelaanbieder een ongebruikelijke transactie?	27
4.4	Moet de kansspelaanbieder de relatie verbreken bij ongebruikelijke transacties?	28
4.5	Een anoniem meldkanaal voor werknemers	28
4.6	Wat betekent de vrijwaring?	28
4.7	Wat betekent de geheimhoudingsplicht?	29
5.	Bewaren van bewijsstukken en opleiding	30
5.1	Bewaren	30
5.2	Gegevensbescherming	30
5.3	Opleiding	31
6.	Toezicht en handhaving	32
6.1	De Kansspelautoriteit	32
6.2	Het openbaar ministerie (OM)	33
7.	Manipulatie van wedstrijden	34
7.1	Risico-inventarisatie	34
7.2	Een verhoogd of onaanvaardbaar risico op manipulatie	35
7.3	Overlappende meldplichten	36
	7.3.1. Meldplicht SBIU en de sport	36
	7.3.2. Wat mag de kansspelaanbieder niet melden bij de SBIU en de sport?	37

1. Achtergrondinformatie

1.1 Het doel van de leidraad

De Kansspelautoriteit is sinds 1 april 2012 toezichthouder op de Wet op de Kansspelen (hierna: Wok).¹ Sinds 1 januari 2016 is zij ook aangewezen als toezichthouder op de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (hierna: Wwft).²

Er is een algemene leidraad Wwft van het Ministerie van Financiën en Ministerie van Justitie en Veiligheid (meest recente versie juli 2020). Daarnaast hebben toezichthoudende autoriteiten sectorspecifieke leidraden gepubliceerd. In juli 2019 publiceerde de Kansspelautoriteit de eerste leidraad Wwft specifiek voor de kanspelsector. Dit is de tweede leidraad, die is geactualiseerd in verband met de inwerkingtreding van de Wet Kansspelen op Afstand (hierna: Koa).

Met de leidraad biedt de Kansspelautoriteit een handreiking aan de kansspelaanbieders die onder toezicht staan van de Kansspelautoriteit en daarnaast onder de Wwft vallen. Dat betekent dat de leidraad is toegeschreven op de kanspelsector en de wettelijke verplichtingen die voornamelijk relevant zijn voor de kanspelsector worden uitgelicht. In de leidraad is met voetnoten aangegeven naar welke wettelijke verplichting wordt verwezen.

De leidraad komt niet in de plaats van wet- en regelgeving. De leidraad is geen juridisch bindend document als bedoeld in artikel 1:3 vierde lid van de Algemene wet bestuursrecht. De voorbeelden in deze leidraad zijn niet uitputtend en zijn niet altijd als voldoende aan te merken voor de naleving van de wettelijke vereisten. De Kansspelautoriteit handhaaft op grond van de wet- en regelgeving, niet op grond van de leidraad.

1.2 De achtergrond van anti-witwaswetgeving

De Wwft heeft als doel het voorkomen van het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen en terrorismefinanciering. Het voorkomen van witwassen is van groot maatschappelijk belang voor een effectieve bestrijding van ernstige vormen van criminaliteit. Het versluieren of verhullen van de herkomst van crimineel verdiend geld stelt personen in staat om uit de handen van onder meer overheidsinstanties te blijven en bovendien te profiteren van het crimineel verdiende geld.

Dit kan bijvoorbeeld door zich met dat geld een positie te verwerven in de bovenwereld en daarmee invloed uit te oefenen (ondermijning). Daarom is witwassen een ernstige bedreiging voor de maatschappij, de economie en tast het ook de integriteit van de financiële sector aan. De belangrijkste verplichtingen van de Wwft, het uitvoeren van cliëntenonderzoek en het melden van ongebruikelijke transacties, maakt het personen moeilijker te (blijven) profiteren van het crimineel verdiende geld en kan waardevolle aanknopingspunten opleveren voor een opsporingsonderzoek.

---

¹ Artikel 33b, van de Wok

² Artikel 1d, eerste lid, onderdeel f, van de Wwft

1.3 De reikwijdte van de Wwft voor kansspelaanbieders

Speelcasino's vallen al lang onder de Wwft. Sinds de vierde anti-witwasrichtlijn van de Europese Unie in werking is getreden vallen ook alle overige kansspelaanbieders onder de Wwft.³

De Wwft geeft de mogelijkheid om bij een bewezen laag risico op witwassen een vrijstelling te verlenen voor Wwft-verplichtingen aan bepaalde kansspelaanbieders,⁴ met uitzondering van speelcasino's en aanbieders van Koa.⁵ In de Uitvoeringsregeling van de Wwft staat vermeld dat de vrijstelling voor de anti-witwasverplichtingen van toepassing is op alle huidige, overige aanbieders in de kansspelsector.⁶

Deze leidraad geldt dan ook alleen voor speelcasino's⁷ en aanbieders van Koa.⁸ Voor aanbieders van Koa die sportweddenschappen aanbieden is aanvullende informatie opgenomen in paragraaf 4.1.2 en hoofdstuk 7 over manipulatie van sportwedstrijden.

1.4 Wat is witwassen?

Alle handelingen die worden gedaan met geld van illegale herkomst kunnen gezien worden als witwassen. Hierbij kan bij een speelcasino gedacht worden aan depotstortingen waarbij niet kan worden vastgesteld dat het geld van de stortingen is gewonnen door deelname aan het kansspel. Ook het opzettelijk verliezen aan een andere speler of het inwisselen van kleine coupures voor speelpenningen en na niet of heel weinig spelen inwisselen in grote coupures (of omgekeerd) valt hieronder. Bij aanbieders van Koa kan gedacht worden aan het plaatsen van een bedrag in een spelersaccount, het niet of heel weinig spelen en vervolgens om uitbetaling verzoeken of het opzettelijk verliezen aan een andere speler.

Ook door deelname aan kansspelen kan worden witgewassen. Vaak wordt gedacht dat dit niet aantrekkelijk is voor criminelen, omdat per saldo de speler altijd verliest. Deze gedachte klopt niet. Criminelen hebben er geld voor over om hun geld wit te wassen. Als het geld 'wit' is kan het vrijelijk worden besteed en neemt de kans op ontdekking door overheidsdiensten af. Het verlies wordt dan gezien als kosten die gemaakt moeten worden om over 'wit' geld te beschikken.

Ook het besteden van illegaal verkregen geld (consumptief witwassen) wordt vaak als minder ernstig gezien. Het is goed om te realiseren dat het voorkomen en bestrijden van het kunnen besteden van crimineel verdiend geld altijd het uiteindelijke doel is. Het vrijelijk kunnen besteden van crimineel geld is een 'beloning' voor de criminele activiteiten, het werkt statusverhogend en kan aantrekkingskracht hebben

---

³ Artikel 1a, vierde lid, onderdeel n, van de Wwft

⁴ Artikel 1b, eerste lid, van de Wwft

⁵ Artikel 1b, tweede lid, van de Wwft

⁶ Artikel 2 van de Uitvoeringsregeling Wwft

⁷ Artikel 27g, tweede lid van de Wok

⁸ Artikel 31, eerste lid van de Wok

op anderen die dan ook verleid kunnen worden tot criminele activiteiten en ‘snel geld’. Daarnaast zijn er diverse voorbeelden in de landelijke media geweest waarbij kansspelverslaafden criminele activiteiten ontplooiën om hun deelname aan kansspelen te financieren.

Tot slot is voor aanbieders van Koa die sportweddenschappen aanbieden manipulatie van een sportwedstrijd (ook matchfixing genoemd) een witwasrisico. Er wordt gesproken van manipulatie van een sportwedstrijd als het verloop of de uitslag van een sportwedstrijd volledig of gedeeltelijk wordt beïnvloed. Dat kan bijvoorbeeld door een deelnemer, zoals een speler, trainer of scheidsrechter, die moedwillig verliest of vals speelt. Daarbij is vaak sprake van omkoping, oplichting, belastingfraude en witwassen en daarvoor kan de deelnemer strafrechtelijk vervolgd worden. Matchfixing is gerelateerd aan kansspelen omdat het algemeen bekend is dat het manipuleren van voetbalwedstrijden wordt gedaan om gokwinsten te kunnen maken en dat hiermee grote geldbedragen kunnen worden verdiend.⁹

De Kansspelautoriteit verduidelijkt dat kansspelaanbieders geen taak hebben in het voorkomen van de manipulatie van de wedstrijd (*fixing the match*).

Kansspelaanbieders hebben wel een taak in het voorkomen van aan kansspelen gerelateerde matchfixing (*fixing the bet*). Wanneer in deze leidraad wordt gesproken over manipulatie van een sportwedstrijd of matchfixing wordt dan ook alleen het gokken op een gemanipuleerde wedstrijd bedoeld.

1.5 De begrippen instelling en cliënt

In de Wwft wordt gesproken over ‘instelling’ en over ‘cliënt’.¹⁰ Een instelling is een bank, andere financiële onderneming, of een natuurlijke persoon, rechtspersoon of vennootschap handelend in het kader van zijn beroepsactiviteiten. Een instelling moet zich aan een aantal verplichtingen houden en naar zijn cliënt toe bepaalde maatregelen nemen. Een cliënt is een natuurlijke persoon of rechtspersoon met wie de instelling een zakelijke relatie aangaat.

Omdat deze leidraad van toepassing is op de kanspelsector wordt in deze leidraad in plaats van het begrip ‘instelling’ en ‘cliënt’ de term ‘kansspelaanbieder’ en ‘speler’ gebruikt. De Wwft heeft betrekking op het voorkomen van witwassen en de financiering van terrorisme. Waar in deze leidraad ‘witwassen’ staat moet ook worden gedacht aan het financieren van terrorisme.¹¹

⁹ ECLI:NL:RBNHO:2016:10015

¹⁰ Artikel 1, eerste lid, onderdeel ‘instelling’ en onderdeel ‘cliënt’

¹¹ Daarbij wordt opgemerkt dat terrorisme financiering niet relevant wordt geacht bij kansspelaanbieders (Supranational Risk Assessment, de tweede annex bij het ‘*Report from the Commission to the European Parliament and to the Council on the assessment of the risks of money laundering and terrorist financing affecting the internal market and relating to cross-border situations*’ zowel d.d. 24.7.2019, p.201-225 als d.d. 26.6.2017, p.153-183.

2. Risicomanagement

2.1 De risico gebaseerde benadering van de Wwft

De Wwft kent een risico gebaseerde benadering. De mate van bereidheid tot acceptatie van risico's op witwassen is afhankelijk van de risico bereidheid (*risk appetite*) van de kansspelaanbieder. Dit betekent dat als de kansspelaanbieder ervoor kiest om spellen aan te bieden of spelers te accepteren met een hoog risico op witwassen, zij aanvullende maatregelen moet nemen om deze hogere risico's te mitigeren. Kansspelaanbieders moeten de vaststelling en de beoordeling van de risico's op witwassen vastleggen en actueel houden. De risico's worden beheerst door het anti-witwasbeleid van de kansspelaanbieder.

2.2 Risico's vastleggen, beoordelen en actueel houden

Om risico gebaseerd te werken moet een kansspelaanbieder vooraf de risico's op witwassen, die zich binnen de eigen organisatie kunnen voordoen, vaststellen.¹² Hierbij wordt, in ieder geval, rekening gehouden met de speler, landen of geografische gebieden en producten (soorten kansspelen) die de kansspelaanbieder aanbiedt.¹³ Voorbeelden van risico's die verband houden met de aard van de dienstverlening zijn een veelvoud aan transacties, de hoogte van de transacties en de omloopsnelheid van het geld bij het spelen van kansspelen. Na de risico-inventarisatie beoordeelt een kansspelaanbieder in welke mate deze risico's voorkomen en welke gevolgen hieraan zijn verbonden. De kans en impact bepalen de hoogte van het witwasrisico.

Risico's zijn geen vaststaande feiten maar situaties die zich voor kunnen doen. Een kansspelaanbieder moet daarom periodiek de risico's actualiseren. De risico vaststelling en beoordeling wordt schriftelijk vastgelegd en moet op verzoek worden overgelegd aan de toezichthouder.¹⁴

Kansspelaanbieders van Koa die sportweddenschappen aanbieden hebben aanvullende verplichtingen ten aanzien van de risico-inventarisatie. Voor meer hierover zie paragraaf 7.1.

2.3 Het beheersen en monitoren van de beoordeelde risico's

Nadat een kansspelaanbieder de risico's op witwassen heeft vastgesteld en beoordeeld, beperkt en beheerst zij de risico's door het te voeren anti-witwasbeleid: het geheel aan gedragslijnen, procedures en maatregelen ter voorkoming van witwassen.¹⁵ Dit anti-witwasbeleid moet aansluiten op de risico-vaststelling en de beoordeling hiervan. Ook moet een kansspelaanbieder de tweejaarlijkse 'Supranational Risk Assessment' (SNRA) van de Europese Commissie en de 'National Risk Assessments (NRAs)' van het ministerie van Financiën en het ministerie van Justitie en Veiligheid

¹² Artikel 2b, eerste lid, van de Wwft

¹³ Artikel 2b, tweede lid, van de Wwft

¹⁴ Artikel, 2b, derde lid, van de Wwft

¹⁵ Artikel 2c, eerste lid, van de Wwft

verwerken in het anti-witwasbeleid.¹⁶ Hierin worden de risico's voor witwassen omschreven voor de Europese Unie respectievelijk voor Nederland.

Bij het opstellen van het anti-witwasbeleid gaat een kansspelaanbieder risico gebaseerd te werk. Dat betekent hoe hoger het risico, hoe meer maatregelen de kansspelaanbieder moet nemen om het risico te beperken. Het anti-witwasbeleid ziet er daarnaast op toe dat wordt voldaan aan de verplichtingen over het cliëntenonderzoek, het melden van ongebruikelijke transacties, bewaartermijnen, gegevensbescherming en opleiding.¹⁷ De kansspelaanbieder toetst het anti-witwasbeleid systematisch en past het beleid aan op de actuele risico's die zich binnen de eigen organisatie kunnen voordoen.¹⁸ Het anti-witwasbeleid heeft de goedkeuring van personen die het dagelijks beleid bepalen.¹⁹

2.4 Overige onderdelen van het risicomanagement

Overige verplichtingen voor kansspelaanbieders in het kader van risicomanagement zijn:

- het uitvoeren van cliëntenonderzoek met daarbij bijzondere aandacht voor ongebruikelijke transactiepatronen en transacties die naar hun aard een hoger risico op witwassen met zich brengen;²⁰
- het melden van verrichte of voorgenomen ongebruikelijke transacties bij FIU-Nederland (FIU²¹);²²
- het aanwijzen van minimaal één persoon uit zijn dagelijks beleidsbepalers die verantwoordelijk is voor de naleving van de Wwft-verplichtingen;²³
- het hebben van een onafhankelijke en effectieve compliance functie, voor zover passend bij de aard en omvang van de kansspelaanbieder, die:²⁴
  - is gericht op het controleren van de naleving van de Wwft en het eigen beleid;²⁵
  - onder meer als taak heeft het verstrekken van gegevens aan de FIU;²⁶
- het hebben van een onafhankelijke auditfunctie, voor zover passend bij de aard en omvang van de kansspelaanbieder, die:²⁷
  - de naleving van de Wwft-verplichtingen door de kansspelaanbieder controleert;
  - de uitoefening van de compliance functie controleert.

De Kansspelautoriteit verduidelijkt bij compliance functie en auditfunctie dat het hier niet om één persoon gaat. Afhankelijk van de aard en omvang van de kansspelaanbieder is de compliance functie bijvoorbeeld meer dan alleen één compliance officer en de auditfunctie meer dan één auditor.

¹⁶ Artikel 2c, eerste lid, van de Wwft

¹⁷ Artikel 2c, tweede lid, van de Wwft

¹⁸ Artikel 2c, vierde lid, van de Wwft

¹⁹ Artikel 2c, derde lid, van de Wwft

²⁰ Artikel 2a, eerste lid, van de Wwft

²¹ Financiële inlichtingen eenheid, beter bekend onder de Engelse term *Financial Intelligence Unit (FIU)*

²² Artikel 2a, eerste lid, van de Wwft

²³ Artikel 2d, eerste lid, van de Wwft

²⁴ Artikel 2d, tweede lid, van de Wwft

²⁵ Artikel 2d, derde lid, van de Wwft

²⁶ Artikel 2d, derde lid, van de Wwft

²⁷ Artikel 2d, vierde lid, van de Wwft

3. Cliëntenonderzoek

3.1 In welke gevallen wordt het cliëntenonderzoek uitgevoerd?

Een kansspelaanbieder verricht in de volgende gevallen een cliëntenonderzoek:²⁸

- bij het aangaan van een zakelijke relatie;²⁹
- als er indicaties zijn dat de speler betrokken is bij witwassen;³⁰
- als zij twijfelt aan de juistheid, volledigheid of actualiteit van eerder verkregen gegevens van de speler;³¹
- als het risico van betrokkenheid van een bestaande speler bij witwassen daartoe aanleiding geeft;³²
- als er, gelet op de staat waarin een speler woonachtig is, een verhoogd risico op witwassen bestaat.³³

De kansspelaanbieder moet door middel van het cliëntenonderzoek aantonen dat zij een voortdurende controle uitoefent op de zakelijke relatie en de verrichte transacties.³⁴ Daarnaast moeten redelijke maatregelen worden genomen om de verzamelde gegevens actueel te houden.³⁵ Een voorbeeld van een redelijke maatregel is dat bij een speler met een hoger risico vaker de gegevens van het cliëntenonderzoek geactualiseerd moeten worden.

3.2 Altijd een zakelijke relatie

Een zakelijke relatie wordt in de Wwft gedefinieerd als een zakelijke, professionele of commerciële relatie tussen een kansspelaanbieder en een speler, die verband houdt met de professionele activiteiten van de kansspelaanbieder en waarvan op het moment dat het contact wordt gelegd, wordt aangenomen dat de relatie enige tijd zal duren.³⁶ Tot de professionele activiteiten behoren de activiteiten van een kansspelaanbieder die onder de vergunning vallen.

Voor kansspelaanbieders van Koa geldt dat de professionele activiteiten niet aangeboden mogen worden aan een speler die niet is ingeschreven.³⁷ Het inschrijven van de speler bij de kansspelaanbieder beschouwt de Kansspelautoriteit als het aangaan van een zakelijke relatie, die verband houdt met de professionele activiteiten van de kansspelaanbieder. Voor een speelcasino is het niet mogelijk om vooraf te bepalen hoe vaak iemand zal komen. Het toelaten van de speler beschouwt de Kansspelautoriteit daarom als het aangaan van een zakelijke relatie, die verband houdt met de professionele activiteiten van het speelcasino.

²⁸ Artikel 3, eerste lid, van de Wwft jo artikel 3, vijfde lid, van de Wwft

²⁹ Artikel 3, vijfde lid, onderdeel a, van de Wwft

³⁰ Artikel 3, vijfde lid, onderdeel c, van de Wwft

³¹ Artikel 3, vijfde lid, onderdeel d, van de Wwft

³² Artikel 3, vijfde lid, onderdeel e, van de Wwft

³³ Artikel 3, vijfde lid, onderdeel f, van de Wwft

³⁴ Artikel 3, tweede lid, aanhef en onderdeel d van de Wwft

³⁵ Artikel 3, elfde lid, van de Wwft

³⁶ Artikel 1, eerste lid, onderdeel 'zakelijke relatie' van de Wwft

³⁷ Artikel 31k, eerste lid, van de Wok

De Kansspelautoriteit gaat er daarom van uit dat kansspelaanbieders altijd een zakelijke relatie aangaan met hun spelers. Voor de huidige reikwijdte van de Wwft betekent dit dat het verrichten van een incidentele transactie – wat betekent dat er geen zakelijke relatie aanwezig is – geen mogelijkheid is. Het uitvoeren van een cliëntenonderzoek is daarmee altijd verplicht voor een kansspelaanbieder.

3.2.1 Op welk moment wordt de zakelijke relatie aangegaan?

De Kansspelautoriteit verduidelijkt dat het invullen van bijvoorbeeld het inschrijvings- of registratieformulier door een speler niet gelijk staat aan het aangaan van een zakelijke relatie met een speler. Bij het invullen moet een (mogelijk toekomstige) speler informatie aan de kansspelaanbieder doorgeven. Vervolgens moet de kansspelaanbieder deze informatie, en documentatie, verifiëren. In de praktijk kan dit betekenen dat het risicoprofiel van de speler bijvoorbeeld als laatste stap van het inschrijvingsproces plaatsvindt zodat alle relevante informatie hierbij kan worden betrokken.

Het gaat erom dat de speler niet mag deelnemen aan kansspelen voordat het cliëntenonderzoek is afgerond. Dat betekent dat er geen transacties (zie paragraaf 4.1) mogen worden uitgevoerd.³⁸

3.3 Identificatie en de verificatie

De **eerste stap** in het cliëntenonderzoek is de verplichting tot identificatie en verificatie van de identiteit van de speler.³⁹

De Wwft biedt de mogelijkheid om de identiteit van de speler te verifiëren tijdens het aangaan van de zakelijke relatie, als dit noodzakelijk is om de dienstverlening niet te verstoren, er een laag witwasrisico is en de verificatie van de identiteit zo spoedig mogelijk plaatsvindt na het eerste contact met de speler.⁴⁰ Kansspelen worden niet gezien als dienstverlening met een laag witwasrisico.⁴¹

Kansspelaanbieders van Koa hebben daarnaast zakelijke relaties op afstand, waarbij de speler niet fysiek aanwezig is op het moment van acceptatie. Dit wordt genoemd als potentieel hoog risico in Bijlage III van de vierde anti-witwasrichtlijn.⁴² Het betekent dat kansspelaanbieders geen gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om de identiteit te verifiëren tijdens de zakelijke relatie. De verificatie van de identiteit van de speler moet zijn afgerond voordat de zakelijke relatie wordt aangegaan.⁴³

38 Met uitzondering van bijvoorbeeld een 1-centbetaling als onderdeel van de verificatie van identiteit

39 Artikel 3, tweede lid, onderdeel a, van de Wwft

40 Artikel 4, tweede lid, van de Wwft

41 Supranational Risk Assessment, De tweede annex bij het 'Report from the Commission to the European Parliament and to the Council on the assessment of the risks of money laundering and terrorist financing affecting the internal market and relating to cross-border situations' d.d. 26.6.2017, Annex 2, p.164-165 (speelcasino) en p. 180-182 (Koa)

42 Artikel 8, eerste lid jo. artikel 8 tweede lid, van de Wwft

43 Artikel 4, eerste lid, van de Wwft

3.3.1 Documenten, gegevens of inlichtingen bij identificatie en verificatie

Een kansspelaanbieder moet van de speler de volgende gegevens vastleggen:⁴⁴

- Geslachtsnaam
- Voornamen
- Geboortedatum
- Adres en woonplaats⁴⁵
- Aard, nummer, datum en plaats van uitgifte van een geldig identiteitsdocument

Aan de hand van documenten, gegevens of inlichtingen uit betrouwbare en onafhankelijke bron verifieert de kansspelaanbieder de door de speler opgegeven identiteit.⁴⁶

Documenten waarvan niet vaststaat dat ze tot stand zijn gekomen na een adequate identificatie en verificatie volstaan niet. Hierbij kan worden gedacht aan studentenpassen, bioscooppassen, sportschoolpassen en bibliotheekpassen.

De uitvoeringsregeling Wwft geeft aan dat de volgende documenten in elk geval voldoen:⁴⁷

- een geldig paspoort
- een geldige Nederlandse identiteitskaart
- een geldig Nederlands rijbewijs
- een geldig rijbewijs afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere lidstaat en voorzien van pasfoto en naam van de houder
- een geldige identiteitskaart afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere lidstaat en voorzien van pasfoto en naam van de houder
- reisdocumenten voor vluchtelingen en vreemdelingen
- vreemdelingendocumenten afgegeven op grond van de Vreemdelingenwet 2000
- een voldoende betrouwbaar identificatiemiddel

Bij een paspoort gaat het om zowel een Nederlands paspoort als een buitenlands paspoort.

De Kansspelautoriteit verduidelijkt dat dit in de praktijk betekent dat (een afschrift van) een geldig identiteitsdocument moet worden overlegd om aan de Wwft te voldoen⁴⁸. De Wwft verplicht immers dat met dat document ook daadwerkelijk de identiteit van de speler moet zijn geverifieerd.⁴⁹ Daarnaast zijn deze gegevens nodig om aan de meldplicht aan de FIU, waarbij gegevens over de identiteit van de speler en de aard en het nummer van het identiteitsbewijs van de speler worden verstrekt,

---

44 Artikel 33, eerste lid jo. tweede lid, onderdeel a, eerste sub en tweede sub, van de Wwft

45 Plaats van vestiging is alleen van toepassing indien de cliënt wordt vertegenwoordigd door een natuurlijk persoon. Dit is niet van toepassing op spelers van kansspelaanbieders.

46 Artikel 11, eerste lid, van de Wwft

47 artikel 4, eerste lid, onderdeel a t/m h van de Uitvoeringsregeling Wwft

48 Dit is in tegenstelling tot wat bijvoorbeeld de toelichting op artikel 4.11, tweede en derde lid van het Besluit Koa aangeeft. De verplichtingen van de Wwft komen hier bovenop de verplichtingen uit Besluit Koa.

49 Artikel 33, eerste lid jo. tweede lid, onderdeel a, tweede sub, van de Wwft

te kunnen voldoen.⁵⁰ Ook is het voor het controleren of een speler een politiek prominent persoon (PEP)⁵¹ is belangrijk om over de voornamen van de speler te beschikken. Het aantal false positives bij de controle op PEP's kan namelijk toenemen als bijvoorbeeld alleen voorletters in plaats van voornamen bekend zijn. De gegevens moeten worden vastgelegd maar het (afschrift van) een geldig identiteitsdocument moet worden overlegd. Het is wettelijk wel toegestaan om het (afschrift van) een geldig identiteitsdocument vast te leggen⁵², maar dit is niet verplicht.

De Kansspelautoriteit verduidelijkt tot slot dat met een 'voldoende betrouwbaar' identificatiemiddel een identificatiemiddel met het betrouwbaarheidsniveau 'substantieel' of 'hoog' als bedoeld in de eIDAS⁵³ verordening bedoeld is.⁵⁴

Voorbeeld identificatie, verificatie en aanmelding speelcasino

Identificatie

- het vastleggen van een afschrift van een geldig identiteitsdocument dat de speler fysiek toont (als het identiteitsdocument een *machine readable zone* (MRZ) heeft, kan een documentscanner het document ook inlezen en de gegevens verwerken in de administratie van de kansspelaanbieder).

Verificatie

- het koppelen van de speler aan het getoonde identiteitsbewijs door de foto te vergelijken met de persoon die fysiek aanwezig is.

Bij verificatie moet het identiteitsdocument worden gecontroleerd op echtheidskenmerken en geldigheid, bijvoorbeeld met behulp van een documentscanner of een referentiedatabase. Het is belangrijk dat personen die de identiteit verifiëren daar de benodigde kennis voor hebben.

Aanmelding

Om de speler niet bij elk bezoek opnieuw te hoeven identificeren en verifiëren, kan de kansspelaanbieder een unieke identificator toekennen aan de speler voor het verlenen van toegang. Zo kan de vergunninghouder bij alle vervolgsbezoeken van de speler vaststellen dat de betreffende speler bij een eerder bezoek op de voorgeschreven wijze is geverifieerd en dat de betreffende speler hoort bij de identificator. Dit kan bijvoorbeeld door:

50 Artikel 16, eerste lid jo. tweede lid, onderdeel a en onderdeel b, van de Wwft

51 Politiek prominent persoon, beter bekend onder de Engelse term *politically exposed person*

52 Artikel 33, eerste lid jo. tweede lid, onderdeel a, eerste sub, van de Wwft, waarin (juist) de mogelijkheid wordt geboden een afschrift van het document aan de hand waarvan de identificatie heeft plaats gevonden, vast te leggen in plaats van geslachtsnaam, voornaam, geboortedatum, adres en woonplaats. Dat blijkt uit het woord of, dat staat onder sub a.

53 Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG (PbEU 2014, L 257)

54 Implementatieregeling wijziging vierde anti-witwasrichtlijn, toelichting, artikelsgewijs, artikel 1, onderdeel B

- een toegangspasje dat is gekoppeld aan de spelersadministratie. Op het pasje staat dan een foto van de speler afgebeeld, waarop de speler goed herkenbaar is. De kansspelaanbieder kan de speler die fysiek voor hem staat vergelijken met de foto op het pasje.
- foto van de speler opnemen in de spelersadministratie en de speler bij vervolgbezoeken opzoeken in de administratie aan de hand van een toegangspasje zonder foto.

Voorbeelden identificatie, verificatie en aanmelding Koa

Identificatie

- het vastleggen van de gegevens afkomstig van een afschrift van een geldig identiteitsdocument dat de speler digitaal uploadt.
- technische oplossingen waarmee de gegevens worden verkregen zonder dat de speler digitaal een geldig identiteitsdocument uploadt.

Verificatie

- het koppelen van de speler aan het digitaal verstrekte identiteitsbewijs met behulp van biometrische oplossingen zoals gezichtsherkenning en *liveness detection* waarmee wordt bepaald of het gezicht dat wordt getoond aan een gezichtsherkenningssysteem het gezicht van een levend persoon is en niet een foto met hoge resolutie, 3D-masker of video

Bij verificatie moet het identiteitsdocument worden gecontroleerd op echtheidskennmerken en geldigheid, bijvoorbeeld met behulp van een documentscanner of een referentiedatabase. Het is belangrijk dat personen die de identiteit verifiëren daar de benodigde kennis voor hebben.

Alternatieve verificatie voor spelers met een burgerservicenummer (BSN)

Hierbij wordt gebruik gemaakt van twee verplichtingen op grond van het Besluit Koa:

- Ontvangst van een Cruks-code;
- Verificatie van de tegenrekening.

Op het moment dat het Centraal Register Uitsluiting Kansspelen (Cruks) in werking treedt geldt dat een kansspelaanbieder een speler pas mag inschrijven nadat is vastgesteld dat de speler niet is opgenomen in Cruks.⁵⁵ De Kansspelautoriteit controleert voor spelers met een BSN bij de Beheervoorziening Burgerservicenummer (BV BSN) of het opgegeven BSN juist is en behoort bij de persoonsgegevens die de speler heeft opgegeven. Als de kansspelaanbieder

55 Artikel 31k, tweede lid, onder b, Wok

een Cruks-code ontvangt bevestigt dit dat de identiteitsgegevens van de speler daadwerkelijk bestaan. Een controle op echtheidskenmerken van het identiteitsdocument is dan niet meer nodig.

De kansspelaanbieder moet daarnaast vaststellen of de tenaamstelling van de tegenrekening overeenkomt met de opgegeven naam van de speler.⁵⁶ In het geval van een en/of rekening moet een van de namen in de tenaamstelling van de tegenrekening overeenkomen met de opgegeven naam van de speler. Hierbij moet niet alleen de opgegeven tenaamstelling van de tegenrekening door de speler worden vergeleken, de tenaamstelling en tegenrekening moeten ook worden vastgesteld door gegevens uit een betrouwbare en onafhankelijke bron. Dit kan bijvoorbeeld door een 1-cent overboeking, maar andere methoden waarmee de tenaamstelling van de tegenrekening wordt geverifieerd zijn ook toegestaan.

De Kansspelautoriteit verduidelijkt dat het ontvangen van een Cruks-code en verificatie van de tegenrekening eigenlijk geen verificatie van identiteit is. De ontvangst van de Cruks-code bevestigt alleen dat de speler beschikking heeft over identiteitsgegevens, en dat die opgegeven identiteitsgegevens ook daadwerkelijk bestaan, niet dat die gegevens ook horen bij de speler. De verificatie van de tegenrekening bevestigt alleen dat de speler beschikking heeft over een rekening, en dat die rekening bestaat, niet dat die rekening ook behoort bij de speler. De kansspelaanbieder weet namelijk niet of aan het openen van de rekening een adequate identificatie en verificatie van de speler is voorafgegaan.

Ondanks bovenstaande bezwaren beschouwt de Kansspelautoriteit verificatie door middel van de ontvangen Cruks-code en verificatie van de tegenrekening op dit moment als voldoende voor spelers met een BSN.

Voor spelers zonder BSN kan de Kansspelautoriteit de gegevens van de speler niet controleren in BV BSN. Het ontvangen van een Cruks-code geeft voor die spelers dan ook geen uitsluitel of de identiteitsgegevens van de speler daadwerkelijk bestaan. Voor deze spelers geldt het proces zoals beschreven onder het kopje 'verificatie'.

Aanmelding

Inschrijving koppelt de geverifieerde identiteit aan een account. Door een of meerdere authenticatiefactoren aan het account te binden kan bij elke aanmelding worden vastgesteld dat degene die zich aanmeldt de persoon is die is ingeschreven en wiens identiteit geverifieerd is.

⁵⁶ Artikel 4.11, eerste lid, onderdeel c Besluit Koa

Voorbeelden van factoren bij authenticatie zijn:

- Kennis (iets wat alleen de speler heeft zoals bijvoorbeeld wachtwoorden en pincodes)
- Bezit (iets wat alleen de speler heeft zoals bijvoorbeeld een telefoon waar via een sms of mobiele applicatie een code wordt ontvangen)
- Eigenschap (iets wat de speler is zoals een vingerafdruk, irisscan, stemopname of gezichtsherkenning)

Een combinatie van minimaal twee factoren maakt de authenticatie sterker maar is niet verplicht. Het is slechts een aanbeveling.

3.3.2 *Introducerend of uitbesteed cliëntenonderzoek*

Een kansspelaanbieder mag het cliëntenonderzoek (of onderdelen daarvan, zoals het identificatie en verificatieproces) ook door een andere Wwft-plichtige instelling laten doen. Dan is er sprake van introducerend cliëntenonderzoek. Hiervoor kan niet iedere Wwft-instelling worden ingeschakeld. Zo mogen kansspelaanbieders bij introducerend cliëntenonderzoek bijvoorbeeld niet op een andere kansspel-aanbieder steunen. De wet geeft aan welke soorten instellingen hiervoor wel in aanmerking komen.⁵⁷ Een kansspelaanbieder kan ook een derde partij (zowel een Wwft-plichtige als een andere partij) inschakelen om het cliëntenonderzoek (of onderdelen daarvan, zoals het identificatie en verificatieproces) uit te voeren. Dan is er sprake van uitbesteding.⁵⁸ Als een kansspelaanbieder zich voor het cliëntenonderzoek baseert op een Wwft-plichtige instelling of een derde partij dan blijft de verantwoordelijkheid voor het cliëntenonderzoek bij de kansspelaanbieder liggen.

3.4 **Het risicoprofiel van de cliënt**

De **tweede stap** in het cliëntenonderzoek is het toekennen van een risicoprofiel aan de speler.⁵⁹ Het risicoprofiel moet daarmee voor de eerste deelname aan het kansspel zijn toegekend en bepaalt de diepgang van het cliëntenonderzoek. De kansspelaanbieder moet het cliëntenonderzoek aantoonbaar afstemmen op de risicogevoeligheid voor witwassen van de speler, het product en de transactie die zij voor de speler uitvoert. De risico gebaseerde werkwijze betekent hier dat de zwaarte en intensiteit van het cliëntenonderzoek wordt aangepast aan het (ingeschatte) risico op witwassen bij de speler.

3.4.1 *Standaard cliëntenonderzoek*

De Kansspelautoriteit verduidelijkt dat een kansspelaanbieder de speler als laag risico kan classificeren en een standaard cliëntenonderzoek uitvoeren als er geen sprake is van situaties waarin een verscherpt cliëntenonderzoek moet plaatsvinden.⁶⁰ Een standaard cliëntenonderzoek bestaat bij een kansspelaanbieder in elk geval uit

⁵⁷ Artikel 5, eerste lid, onder a, van de Wwft

⁵⁸ Artikel 10, van de Wwft

⁵⁹ Artikel 3, achtste lid, van de Wwft

⁶⁰ Zie voor situaties waarin dat het geval is paragraaf 3.5.3

de verificatie van identiteit en het toekennen van een risicoprofiel. Dit kan betekenen dat de meerderheid van de spelers het risicoprofiel laag krijgen toekend omdat overige relevante informatie op dat moment nog niet bekend is. Het risicoprofiel kan daarna wijzigen, als gevolg van productkeuze, het transactiepatroon of andere risicovariabelen. De kanspelaanbieder past dan de diepgang van het cliëntenonderzoek en eventueel het risicoprofiel van de speler aan.⁶¹

Voorbeelden van risicovariabelen voor het wijzigen van een risicoprofiel

De speler

- Soorten kansspelen die de speler speelt (bijvoorbeeld hogere risico's bij *jeux de cercle* dan bij *jeux de contrepartie* door opzettelijk te verliezen van een medespeler)
- Het geld wordt niet, of niet in verhouding, gebruikt voor deelname aan een kansspel
- (Verandering in) frequentie, speelduur en tijdstippen van bezoek
- De combinatie van leeftijd en het bestedingspatroon
- Speler heeft meer geld ter beschikking dan gebruikelijk
- Indicaties van kansspelslaving waarbij de legale bron van middelen het inzetgedrag van de speler niet kunnen verklaren en er sprake kan zijn van criminele activiteiten om te kunnen blijven deelnemen aan kansspelen
- Inzetten van de speler op alle mogelijke uitkomsten van een kansspel zoals het zowel op zwart als rood inzetten bij roulette
- Inzetten van de speler die voornamelijk worden gedaan op (zeer) lage quoteringen
- Inzetten van de speler op alle mogelijke uitkomsten van een wedoptie zodat men zeker is van winst

Transacties

- Aantal en soort coupures bij chartale transacties
- Het opsplitsen van transacties om een objectief grensbedrag te omzeilen
- Depottransacties of transacties naar de speelrekening waarbij niet of nauwelijks wordt gespeeld
- Betaalinstrumenten bij girale transacties die niet herleidbaar zijn naar de speler
- Creditering van de speelrekening niet afkomstig van de tegenrekening

3.4.2. Verscherpt cliëntenonderzoek

In sommige situaties moet een kanspelaanbieder een verscherpt cliëntenonderzoek uitvoeren. Het gaat hier bijvoorbeeld om:

⁶¹ Artikel 3, achtste lid jo. elfde lid, van de Wwft

- inwoners van geografische gebieden met een hoger risico⁶²
- politiek prominente personen (PEP's)⁶³ (zie paragraaf 3.7)
- potentiële risicofactoren uit bijlage III bij de vierde anti-witwasrichtlijn, zoals een zakelijke relatie op afstand.⁶⁴ Dat betekent dat voor spelers bij aanbieders van Koa een verscherpt cliëntenonderzoek overwogen moet worden, maar niet dat een verscherpt cliëntenonderzoek altijd verplicht is.

Een verscherpt cliëntenonderzoek bestaat bij een kansspelaanbieder in elk geval uit méér dan de verificatie van identiteit en het toekennen van een risicoprofiel uit het standaard cliëntenonderzoek. Onderdeel van een verscherpt cliëntenonderzoek kan een onderzoek naar de bron van de middelen zijn (zie paragraaf 3.6). Voor PEP's zijn aanvullende verplichtingen in het verscherpte cliëntenonderzoek (zie paragraaf 3.7).

Inwoners van geografische gebieden met een hoger risico

Hoewel de vergunning alleen geldig is om in of vanuit Nederland kansspelen aan te bieden, betekent dit niet automatisch dat spelers woonachtig buiten Nederland, zich niet kunnen inschrijven bij een kansspelaanbieder.

Het kan hierbij gaan om personen die feitelijk in Nederland verblijven, zoals toeristen, zakenlieden en (illegale) vreemdelingen, maar hier geen inwoner zijn. Zij kunnen in Nederland wel deelnemen aan kansspelen, maar in die gevallen moeten geografische gebieden met een hoger risico worden meegenomen. De kansspelaanbieder kan bij Koa ook denken aan een IP-adres, dat gebruikt wordt voor deelname aan de vergunde kansspelen, uit een geografisch gebied met een hoger risico.

Daarbij geldt dat een landenstatus niet statisch is en de Kansspelautoriteit verwacht dat kansspelaanbieders beschikken over adequate systemen om te toetsen of het land waarin de speler woonachtig is staat aangemerkt als een land met een verhoogd risico op witwassen en de landeninformatie actueel te houden.

3.5 Voortdurende controle op de zakelijke relatie en de transacties

De **derde stap** in het cliëntenonderzoek is het uitoefenen van een voortdurende controle op de zakelijke relatie en de transacties die plaatsvinden tijdens die relatie. Het doel is om te controleren of de transacties die tijdens de duur van de relatie verricht worden, overeenkomen met de kennis die de kansspelaanbieder heeft van de speler en diens risicoprofiel.⁶⁵ Monitoring kan op verschillende manieren plaatsvinden. Daarbij geldt, hoe hoger het risico hoe intensiever, in frequentie en

62 Artikel 8, eerste lid, onderdeel b, van de Wwft

63 Artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, derde sub, van de Wwft

64 Artikel 8, tweede lid jo. eerste lid onderdeel a, van de Wwft en bijlage III

65 Artikel 3, tweede lid, aanhef en onderdeel d, van de Wwft

diepgang, de monitoring is. De kansspelaanbieder moet gedurende de zakelijke relatie periodiek toetsen of de speler nog steeds aan het risicoprofiel voldoet en het transactiepatroon overeenkomt met de verwachte transacties. De frequentie en intensiteit van toetsen wordt afgestemd op het risicoprofiel van de speler.

3.5.1 Een controle op de transacties van de relatie

Aanbieders van Koa hebben alle transacties die de speler verricht al aan de speler gekoppeld. Hierdoor kunnen aanbieders van Koa bijvoorbeeld op basis van de verwachte transacties een transactieprofiel opstellen. Daarmee kan vervolgens getoetst worden of de door de speler uitgevoerde transacties afwijken. Speellimieten kunnen hierin worden meegenomen, maar zijn niet alles bepalend. Een speellimiet wordt door de speler opgegeven en hoeft niet overeen te komen met wat de kansspelaanbieder verwacht dat de speler zal inzetten.

Voor aanbieders van Koa verduidelijkt de Kansspelautoriteit dat de verplichting om zonder onnodige vertraging de speelrekening te crediteren en debiteren⁶⁶ niet betekent dat transacties niet tijdelijk kunnen worden opgeschort in het kader van transactiemonitoring. De meeste transacties zullen zonder onnodige vertraging kunnen worden uitgevoerd. Bij indicaties van witwassen kan een tijdelijke opschorting noodzakelijk zijn om de transactie te kunnen onderzoeken. Deze opschorting zou zo kort mogelijk moeten duren.

Voor speelcasino's geldt dat zij een schriftelijk vastgelegde lijst hebben van criteria die, al dan niet in samenhang, een mogelijk signaal van witwassen opleveren. De transacties die de speler verricht, en die voldoen aan bovengenoemde criteria, moeten aan de speler worden gekoppeld door een schriftelijke vastlegging.

3.5.2 Handmatige of automatische transactiemonitoring

Wanneer er gebruik wordt gemaakt van een handmatige monitoring moet er een realistische *span of control* zijn. Als het aantal spelers dat gemonitord moet worden door de werknemer van een kansspelaanbieder zo groot wordt dat een effectieve monitoring niet langer mogelijk is, moet de kansspelaanbieder andere monitoringsmethoden in te zetten om op adequate wijze de transacties van de spelers te kunnen monitoren.

Bij grotere hoeveelheden transacties is geautomatiseerde transactiemonitoring aan te raden, om consistentie en doorlooptijd van monitoring te kunnen borgen. Een (geautomatiseerd) transactiemonitoringssysteem heeft onderbouwde detectieregels met scenario's en grenswaarden om risico's te detecteren. Kansspelaanbieders testen deze detectieregels periodiek op effectiviteit. Dat betekent ook dat er een

---

⁶⁶ Artikel 4.26, tweede lid, van het Besluit Koa stelt de verplichting om te crediteren en debiteren van en naar de speelrekening zonder onnodige vertraging en artikel 4.29, derde lid, onder b, van het Besluit Koa stelt de verplichting om te debiteren van de speelrekening naar de tegenrekening wanneer het saldo op de speelrekening het door de speler in zijn spelersprofiel opgegeven maximum overschrijdt

afhandelingsproces is voor gedetecteerde transacties. Daarbij moet worden vastgelegd welke overwegingen en besluitvorming er toe leidt dat de transactie (niet) wordt gemeld bij de FIU.⁶⁷ Bij twijfel kan een transactie beter wél gemeld worden.

Het is daarnaast belangrijk dat de deskundigheid van de personen verantwoordelijk voor de monitoring (zowel handmatig als automatisch) geborgd is. De Kansspelautoriteit benadrukt dat werknemers van een kansspelaanbieder zich moeten blijven realiseren dat hoewel het vaak voor kan komen dat gespeeld wordt met grote bedragen, het uitgeven van grote gedragen aan kansspelen in de maatschappij maar voor een kleine groep mensen is weggelegd.

3.6 Het onderzoek naar de bron van middelen

De **vierde stap** in het cliëntenonderzoek is een onderzoek naar de bron van de middelen. Deze stap hoeft alleen ‘zo nodig’ te worden uitgevoerd.⁶⁸ Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij risico verhogende omstandigheden of in een verscherpt cliëntenonderzoek.

Het onderzoek moet dan uitwijzen of het bestedingspatroon van de speler overeenkomt met zijn of haar legale bron van middelen. De Kansspelautoriteit verduidelijkt hierbij dat het feit dat geld afkomstig is van een gereguleerde instelling niet automatisch betekent dat de kansspelaanbieder geen zelfstandig onderzoek hoeft uit te voeren. De kansspelaanbieder vraagt een verklaring op van de speler over de bron van middelen en verifieert deze door onafhankelijke en betrouwbare bronnen te raadplegen. Afhankelijk van het risico in concrete gevallen kunnen dit in eerste instantie openbare bronnen zijn. Wanneer met openbare bronnen niet, of onvoldoende, verificatie kan plaatsvinden, kan de kansspelaanbieder documenten opvragen.

Verklaringen bron van middelen

- Geld uit salaris > Document waarop salaris, naam en adres werkgever en functie staan vermeld (salarisstrook of brief van werkgever)
- Verkoop van investeringen > Document waarop de transactie staat (verklaring beleggingsaanbieder of bankafschrift met overboeking beleggingsaanbieder)
- Verkoop van eigendom > Ondertekende brief van bijvoorbeeld advocaat of makelaar of verkoopcontract
- Erfenis > Document met naam overledene, relatie met speler, datum van overlijden en ontvangen bedrag (ondertekende brief van notaris)
- Levensverzekering > Document met naam polisaanbieder, vervaldatum en ontvangen bedrag (brief polisaanbieder)

67 Niet melden is alleen mogelijk bij objectieve indicatoren die onder de meldgrens blijven of bij subjectieve indicatoren

68 Artikel 3, tweede lid, aanhef en onderdeel d, van de Wwft

- Winst uit bedrijf > Document met naam en adres bedrijf, bewijs van aandeelhouderschap, aard van het bedrijf en jaarlijkse winst (meest recente jaarrekening)
- Geld uit echtscheiding > Document met naam van ex-echtgenoot (ex-echtgenote), het ontvangen bedrag en schikkingsdatum (gerechtelijk bevel of ondertekende brief advocaat)
- Schadevergoeding > Document met reden voor toekenning, ontvangen bedrag en datum van toekenning (gerechtelijk bevel of ondertekende brief advocaat)
- Schenking > Document dat laat zien wie het geschenk heeft gegeven, wanneer en waarom (schenkingsovereenkomst of brief van schenker) plus verificatie van identiteit van de schenker en informatie over diens bron van middelen

Verklaringen die moeilijk te verifiëren zijn

- geld dat chartaal verkregen is
- geld afkomstig uit de handel met *crypto currency*
- geld afkomstig van een elektronische *wallet*
- geld afkomstig uit sectoren met een verhoogd risico op criminele activiteiten
- geld dat is gewonnen bij een kansspelaanbieder in het buitenland
- speler is afkomstig uit goede familie of is lid van rijke familie
- speler handelt 'erbij' op een verkoopplatform

De Kansspelautoriteit begrijpt dat kansspelaanbieders niet altijd de middelen hebben om verstrekte informatie te verifiëren, zeker als het gaat om verklaringen die moeilijk te verifiëren zijn. Andere instellingen, zoals de FIU, zijn hiervoor beter geëquipeerd. De Kansspelautoriteit verwacht in die gevallen dat de kansspelaanbieder het risico van de speler opnieuw bepaalt, de transactie eventueel meldt bij de FIU en de speler desnoods uitsluit van dienstverlening. Dat betekent niet dat de zakelijke relatie met iedere speler zonder (sluitende) onderbouwing van de bron van de middelen zonder meer moet worden beëindigd. De kansspelaanbieder kan daarvoor een risicoafweging maken, waarbij ook factoren als de omvang van de transactie, de speelfrequentie en de (gedrags)historie van de speler van invloed kunnen zijn op het risico van de speler. De kansspelaanbieder kan bijvoorbeeld ook de speler tijdelijk verscherpt monitoren.

3.7 Politiek prominente personen (PEP's)

Een verscherpt cliëntenonderzoek is, naast de situaties genoemd in paragraaf 3.4.2, ook verplicht voor PEP's⁶⁹ en diens familieleden en naast geassocieerden.⁷⁰ Wie kwalificeert als PEP⁷¹, familielid van een PEP⁷² of naast geassocieerden van een PEP⁷³ staat in het Uitvoeringsbesluit Wwft. Het gaat om zowel binnenlandse als buitenlandse PEP's.

De reden voor een verscherpt cliëntenonderzoek is dat PEP's risico's met zich meebrengen op het gebied van corruptie en reputatieschade. Dit is vooral het geval bij PEP's afkomstig uit landen waar corruptie veelvoorkomend is. Publieke functies die op een lager niveau dan nationaal niveau worden uitgeoefend worden niet als PEP aangemerkt.⁷⁴

3.7.1 Passende risicobeheersystemen

De kansspelaanbieder moet over passende risicobeheersystemen beschikken om vast te stellen of de speler een PEP is.⁷⁵ Wanneer een speler bij het aangaan of voortzetten van de zakelijke relatie een PEP blijkt te zijn, moet de kansspelaanbieder maatregelen (zie paragraaf 3.7.2) nemen.⁷⁶ Bij het aangaan van een zakelijke relatie gaat het om een speler met wie nog geen zakelijke relatie was en die bij het aangaan van die relatie een PEP blijkt te zijn. Bij het voortzetten van een zakelijke relatie gaat het om een speler met wie al een zakelijke relatie was en die tijdens de duur van die relatie PEP wordt.⁷⁷

De kansspelaanbieder moet voorafgaand aan het aangaan van de zakelijke relatie vaststellen of de speler een PEP is. De Kansspelautoriteit verduidelijkt hierbij dat de speler niet mag deelnemen aan kansspelen voordat dit is vastgesteld. Dat betekent dat er geen transacties (zie paragraaf 4.1) mogen worden uitgevoerd.

Daarnaast moet periodiek tijdens de duur van de zakelijke relatie worden getoetst of de speler een PEP is geworden. De wijze waarop dit gebeurt, kan verschillen per kansspelaanbieder en is afhankelijk van de risico's in een concreet geval.⁷⁸ Met andere woorden, voor iemand, die op het moment van het aangaan van de zakelijke relatie nog geen PEP was, ontstaat de verplichting om te controleren of hij onder tussen een PEP is geworden als daar aanleiding voor is. Hierbij kan gedacht worden aan een verscherpt cliëntenonderzoek of inlichtingen omtrent de bron van middelen die duiden op een mogelijke PEP.

69 Artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, derde sub, van de Wwft

70 Artikel 8, achtste lid, van de Wwft

71 Artikel 2, eerste lid, Uitvoeringsbesluit Wwft

72 Artikel 2, derde lid, familieleden, Uitvoeringsbesluit Wwft

73 Artikel 2, derde lid, naast geassocieerden, Uitvoeringsbesluit Wwft

74 Artikel 2, tweede lid, Uitvoeringsbesluit Wwft

75 Artikel 8, vijfde lid, onderdeel a, van de Wwft

76 Artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, van de Wwft

77 Artikel 8, negende lid, van de Wwft

78 Implementatiewet vierde anti-witwasrichtlijn, D, memorie van antwoord

3.7.2 Maatregelen bij PEP's

Wanneer een speler bij het aangaan of voortzetten van de zakelijke relatie een PEP blijkt te zijn, moet de kansspelaanbieder de drie maatregelen nemen.⁷⁹ Alle maatregelen ten aanzien van PEP's gelden ook voor familieleden en naast geassocieerden van PEP's.⁸⁰

1. Toestemming hoger leidinggevend personeel

Voor het aangaan of voortzetten van de zakelijke relatie moet toestemming⁸¹ worden verkregen van personen die deel uitmaken van het hoger leidinggevend personeel.⁸²

Het hoger leidinggevend personeel zijn personen die:

- het dagelijks beleid bepalen;⁸³
- personen werkzaam onder verantwoordelijkheid van de kansspelaanbieder, die een leidinggevende functie vervullen direct onder het niveau van de dagelijks beleidsbepalers en die verantwoordelijk zijn voor natuurlijke personen wier werkzaamheden van invloed zijn op de blootstelling van de kansspelaanbieder aan de risico's op witwassen.⁸⁴

Er moet bij het hoger leidinggevend personeel sprake zijn van:⁸⁵

- voldoende kennis van de blootstelling van een instelling aan het risico op witwassen;
- voldoende anciënniteit en senioriteit om beslissingen hierover te nemen;
- advisering van het bestuur over de Wwft;
- personen die (eind) verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de werkzaamheden die het risicoprofiel van de instelling ten aanzien van witwassen beïnvloeden.

Naast de verantwoordelijke bestuurder van een kansspelaanbieder, kan het bijvoorbeeld ook gaan om de leidinggevende van een compliance afdeling. Als het hoger leidinggevend personeel niet 24 uur per dag beschikbaar is om toestemming te geven, kan dit betekenen dat sommige potentiële spelers vertraging zullen ondervinden voordat ze kunnen deelnemen aan het kansspelaanbod (of voordat ze te horen krijgen dat geen relatie wordt aangegaan).

2. Bron van de middelen

Een kansspelaanbieder moet bij een PEP passende maatregelen treffen om de bron van de middelen vast te stellen.⁸⁶ Het nemen van passende maatregelen om de bron

79 Artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, van de Wwft

80 Artikel 8, achtste lid, van de Wwft

81 Artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, eerste sub, van de Wwft

82 Artikel 1, eerste lid, onderdeel 'hoger leidinggevend personeel'. Dit is een andere definitie dan het hoger leidinggevend personeel zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid jo. zesde lid van het Uitvoeringsbesluit Wwft. De nota van toelichting onder paragraaf 4.2 bepaalt dat in dat geval onder het hoger leidinggevend personeel het statutair bestuur moet worden verstaan.

83 Artikel 1, eerste lid, onderdeel 'hoger leidinggevend personeel' onder a, van de Wwft

84 Artikel 1, eerste lid, onderdeel 'hoger leidinggevend personeel' onder b, van de Wwft

85 Memorie van toelichting, Kamerstukken TK, 34 808, nr. 3, pagina 31, 55 en 56

86 Artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, tweede sub, van de Wwft

van de middelen vast te stellen, gaat verder dan het onderzoeken van de bron van de middelen in een standaard cliëntenonderzoek⁸⁷. Waar dit in een standaard cliëntenonderzoek alleen ‘zo nodig’ wordt uitgevoerd, is het bij een PEP verplicht om maatregelen te nemen om de bron van de middelen vast te stellen. Wel betekent passende maatregelen dat dit afgestemd kan worden op de risico’s in een concreet geval. Zie paragraaf 3.6 voor meer over onderzoek naar bron van de middelen.

3. Verscherpte controle

Een kansspelaanbieder moet een PEP aan een doorlopende en verscherpte controle onderwerpen.⁸⁸ Dat kan, afhankelijk van het risico, een intensieve transactiemonitoring betekenen.⁸⁹

De Kansspelautoriteit verduidelijkt dat hoewel voor elke PEP een verscherpt cliëntenonderzoek moet plaatsvinden, dit cliëntenonderzoek niet voor elke PEP hetzelfde hoeft te zijn. De maatregelen worden afgestemd op het risico van de PEP waarbij bijvoorbeeld wordt gekeken naar:

- de soort publieke functie van de PEP;
- het land waaruit de PEP afkomstig is;
- de transacties die de PEP uitvoert.

Dat betekent dat de genomen maatregelen kunnen worden afgestemd op de risico’s in een concreet geval. Bij familieleden van PEP’s kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een lager risico bij de meerderjarige kinderen van een Kamerlid die geen opvallende transacties verrichten, zoals het af en toe inzetten van kleine bedragen. Bij een hoger risico kan gedacht worden aan de ouder van een PEP die in verband wordt gebracht met bijvoorbeeld corruptie of integriteitsschendingen en die opvallende transacties verricht. Bij een lager risico zou de verificatie van informatie ook kunnen plaatsvinden door middel van het raadplegen van openbare bronnen.

3.7.3 Maatregelen na een PEP-status

Een kansspelaanbieder moet ook passende beheersmaatregelen treffen voor het geval dat de speler niet langer een politiek prominente functie heeft. Deze maatregelen gelden voor minimaal 12 maanden en in ieder geval tot deze persoon niet langer het hoger risico met zich brengt dat hoort bij PEP’s.⁹⁰ De beheersmaatregelen worden afgestemd op het risico van de PEP waarbij wordt gekeken

- de voormalige publieke functie van de PEP;
- de politieke invloed die de PEP nog heeft;
- het land waaruit de PEP afkomstig is;
- de transacties die de PEP uitvoert.

87 Memorie van toelichting, Kamerstukken TK, 34 808, nr. 3, pagina 56

88 Artikel 8, vijfde lid, onderdeel b, derde sub, van de Wwft

89 Memorie van toelichting, Kamerstukken TK, 34 808, nr. 3, pagina 56

90 Artikel 8, zevende lid, van de Wwft

Wat betreft de politieke invloed die de PEP nog heeft verduidelijkt de Kansspelautoriteit hierbij dat dit in ieder geval moet worden meegewogen en schriftelijk worden vastgelegd door de kansspelaanbieder. De Kansspelautoriteit realiseert zich dat de kansspelaanbieder hier alleen een inschatting van kan maken omdat informatie over hoeveel invloed een voormalig PEP nog heeft vaak niet openbaar beschikbaar is.

3.8 Het beëindigen van de zakelijke relatie

Wanneer niet kan worden voldaan aan de verplichtingen uit het cliëntenonderzoek, verbiedt de Wwft om de zakelijke relatie aan te gaan⁹¹ of is de kansspelaanbieder verplicht om de zakelijke relatie te beëindigen.⁹² Voorafgaand aan de zakelijke relatie kan dit bijvoorbeeld het geval zijn als de identiteit van de speler niet geverifieerd kan worden. Tijdens de zakelijke relatie kan dit bijvoorbeeld als blijkt dat de speler geen of onvoldoende informatie wil geven over de bron van de middelen of als de eisen aan cliëntenonderzoeken worden verscherpt door interne en/of externe ontwikkelingen. Om te waarborgen dat de relatie op een adequate manier wordt beëindigd, verwacht de Kansspelautoriteit dat de kansspelaanbieder een beëindigingsprocedure opstelt. Hierin is aangegeven onder welke omstandigheden en volgens welke werkwijze de relatie met de speler wordt beëindigd. Dit kan bijvoorbeeld worden opgenomen in het anti-witwasbeleid.

---

⁹¹ Artikel 5, eerste lid, onderdeel a jo. onderdeel b, van de Wwft

⁹² Artikel 5, derde lid, van de Wwft

4. Het melden van ongebruikelijke transacties

4.1 Transacties

Een transactie is een handeling of samenstel van handelingen van of voor de speler waarvan de kansspelaanbieder in het kader van haar kansspelaanbod heeft kennisgenomen.⁹³

Voorbeelden Koa	Voorbeelden speelcasino
<ul style="list-style-type: none"> - transacties naar de speelrekening zoals bijvoorbeeld stortingen; - transacties van de speelrekening naar de tegenrekening zoals bijvoorbeeld uitbetalingen; - transacties van de speelrekening naar het kansspelaanbod zoals bijvoorbeeld inzetten; - transacties van het kansspelaanbod naar de speelrekening zoals bijvoorbeeld speelwinst; - Gratis deelnames en bonussen.⁹⁴ 	<ul style="list-style-type: none"> - girale transacties die worden uitbetaald (overgeboekt) op de rekening van de speler; - girale transacties waarmee spellpenningen worden aangekocht; - chartale transacties waarmee spellpenningen worden aangekocht; - chartale transacties die in depot worden genomen.

4.1.1 Objectieve en subjectieve indicatoren

Of een transactie ongebruikelijk is, wordt beoordeeld aan de hand van objectieve en subjectieve indicatoren. Bij een objectieve indicator moet de kansspelaanbieder melden. Bij een subjectieve indicator maakt de kansspelaanbieder zelf een inschatting of de transactie gemeld moet worden.

Indicatoren speelcasino en Koa

Objectief

- Transacties die in verband met witwassen gemeld zijn bij de politie of het Openbaar Ministerie⁹⁵
- Een girale betalingstransactie voor een bedrag van € 15.000,- of meer⁹⁶

Subjectief

- Een transactie waarbij de kansspelaanbieder aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme⁹⁷

⁹³ Artikel 1, eerste lid, aanhef, onder transactie, van de Wwft

⁹⁴ Toelichting op artikel 4.25, eerste lid van het Besluit Koa

⁹⁵ Tabel 2, geheel onderaan de tabel, Uitvoeringsbesluit Wwft

⁹⁶ Tabel 2, onder 'speelcasino' en onder 'kansspelen op afstand' (nog niet in werking getreden), Uitvoeringsbesluit Wwft

⁹⁷ Tabel 2, onder 'speelcasino' en onder 'kansspelen op afstand' (nog niet in werking getreden), Uitvoeringsbesluit Wwft

Overige meldingen speelcasino en Koa

- Wanneer bij het aangaan van de zakelijke relatie niet kan worden voldaan aan de verplichtingen uit het cliëntenonderzoek én er indicaties zijn dat de speler betrokken is bij witwassen⁹⁸
- Een beëindiging van de zakelijke relatie, omdat niet kan worden voldaan aan de verplichtingen uit het cliëntenonderzoek én waarbij er aanwijzingen zijn dat de speler betrokken is bij witwassen⁹⁹

Aanvullende objectieve indicatoren speelcasino¹⁰⁰

- Een transactie voor een bedrag van € 10.000,- of meer, betaald aan of door tussenkomst van de kansspelaanbieder in contanten, met cheques, een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) of buitenlandse valuta
- Het in depot nemen van munten, bankbiljetten of andere waarden voor een bedrag van € 10.000,- of meer

De Kansspelautoriteit verduidelijkt bij objectieve indicatoren met een grensbedrag, dat de wetgever een grensbedrag voor transacties bepaalt gezien de risico's op witwassen die hiermee samenhangen. Bij een speelcasino is er sprake van een samenstel van handelingen als de transacties tijdens één bezoek of meerdere bezoeken op één dag¹⁰¹ (herhaalbezoeken) aan een kansspelaanbieder het grensbedrag bereiken. Bij aanbieders van kansspelen op afstand is er sprake van een samenstel van handelingen als de transacties binnen 24 uur het grensbedrag bereiken. De kansspelaanbieder meldt transacties die het grensbedrag bereiken onder de objectieve indicator. Wanneer een kansspelaanbieder een samenstel van handelingen ziet waarbij over meerdere dagen het objectieve grensbedrag wordt bereikt dan kan de kansspelaanbieder overwegen dit te melden onder de subjectieve indicator.

4.1.2 Manipulatie van sportwedstrijden

Zoals hierboven al aangegeven is het plaatsen van een weddenschap (inzet) een transactie in de zin van de Wwft. Dat betekent dat inzetten, die duiden op mogelijke manipulatie van een wedstrijd, ook onder de Wwft vallen. Dit geldt ook voor een wedpatroon waaruit mogelijke manipulatie blijkt, aangezien een wedpatroon wordt gevormd door transacties.

Transacties die verband kunnen houden met matchfixing kunnen zowel onder de eerder genoemde objectieve als subjectieve indicator vallen. Een vermoeden van mogelijke matchfixing is op zichzelf al voldoende om te veronderstellen dat de transactie verband kan houden met witwassen en daarom onder de subjectieve indicator gemeld moet worden. De reden hiervoor is dat matchfixing vaak samenhangt met witwassen. Ook het doen van aangifte bij de politie of het Openbaar

98 Artikel 16, vierde lid, onderdeel a, van de Wwft

99 Artikel 16, vierde lid, onderdeel b, van de Wwft

100 Tabel 2, onder 'speelcasino', Uitvoeringsbesluit Wwft

101 Bij een speelcasino dat 24 uur geopend is, wordt in plaats van één dag, 24 uur aangehouden

Ministerie (OM) naar aanleiding van een transactie die verband kan houden met matchfixing is een objectieve indicator waarop verplicht gemeld moet worden aan de FIU.

De Kansspelautoriteit benadrukt dat het niet automatisch zo is dat alle transacties die zijn gedaan op een mogelijk gemanipuleerde wedstrijd ongebruikelijk zijn. Dat kan wel maar in principe gaat het om specifieke transacties die aanleiding geven dat er sprake kan zijn van matchfixing omdat deze transacties een ongebruikelijk wedpatroon laten zien. Zie voor meer informatie over matchfixing ook hoofdstuk 7.

4.2 De meldplicht

Kansspelaanbieders zijn verplicht om ongebruikelijke transacties, zowel voorgenomen als uitgevoerde, te melden bij de FIU.¹⁰² Hierbij hoeft een transactie alleen ongebruikelijk te zijn, de kansspelaanbieder hoeft niet te bewijzen dat sprake is van witwassen of matchfixing. Kansspelaanbieders moeten zelf contact zoeken met de FIU om toegang te krijgen tot het meldportaal.

De Wwft bepaalt welke gegevens er bij een melding moeten worden verstrekt.¹⁰³ Deze gegevens zijn van belang voor de FIU om een transactie te kunnen analyseren. De FIU onderzoekt de melding van de kansspelaanbieders en verklaart deze, zodra hier voldoende aanleiding voor is, verdacht. Informatie over verdacht verklaarde transacties draagt de FIU over aan opsporingsinstanties en/of inlichtingen- en veiligheidsdiensten zodat deze kunnen worden gebruikt bij de opsporing of vervolging voor witwassen en andere strafbare feiten.

Het kan voorkomen dat een kansspelaanbieder na het melden van een ongebruikelijke transactie wordt benaderd door de FIU¹⁰⁴, de politie of het OM. Zij willen dan meer weten over de betreffende transactie, het transactieverleden en de informatie die het cliëntenonderzoek heeft opgeleverd. Transactiemonitoring van verrichte transacties en de vastlegging hiervan is dus niet alleen van belang bij het voorkomen van witwassen maar ook voor de opsporing en vervolging van witwassen.

4.3 Wanneer meldt de kansspelaanbieder een ongebruikelijke transactie?

In de praktijk moet er binnen veertien dagen worden gemeld, en zoveel eerder als mogelijk.¹⁰⁵ Een kansspelaanbieder kan naar aanleiding van een recente transactie ook transacties uit een verder verleden alsnog als ongebruikelijk beoordelen. Dit heeft dan betrekking op transacties die eerder zijn vastgelegd, maar niet zijn gemeld bij de FIU omdat deze op dat moment geen verband leken te houden met witwassen. De termijn van veertien dagen gaat in vanaf het moment dat de kansspelaanbieder bekend is geworden met de ongebruikelijkheid van de transactie. De kansspelaanbieder moet dan alsnog een melding doen over de eerdere transacties.

¹⁰² Artikel 16, eerste lid, van de Wwft

¹⁰³ Artikel 16, tweede lid jo. vierde lid, van de Wwft

¹⁰⁴ Artikel 17 van de Wwft

¹⁰⁵ Memorie van toelichting, Kamerstukken TK, 31 238, nr.3, artikel 16

4.4 **Moet de kansspelaanbieder de relatie verbreken bij ongebruikelijke transacties?**

De kansspelaanbieder hoeft de zakelijke relatie met de speler niet te beëindigen als de speler ongebruikelijke transacties verricht. Ook een vordering van het OM betekent niet dat de zakelijke relatie beëindigd moet worden. Zie paragraaf 3.8 voor wanneer de zakelijke relatie wel beëindigd moet worden.

Regelmatige meldingen over een speler of een vordering van het OM kunnen wel reden zijn om een verscherpt cliëntenonderzoek in te stellen of transacties extra te monitoren en eventuele aanvullende maatregelen nemen. Als het OM bij de vordering expliciet heeft aangegeven dat de speler niet op de hoogte mag zijn van het feit dat er een strafrechtelijk onderzoek loopt, dan kan de kansspelaanbieder alleen maatregelen nemen die niet door de speler worden opgemerkt. De meldplicht blijft gelden voor spelers op wie de vordering ziet.

4.5 **Een anoniem meldkanaal voor werknemers**

Een kansspelaanbieder moet een specifiek, onafhankelijk kanaal hebben, dat past bij de aard en omvang van de kansspelaanbieder, dat werknemers de mogelijkheid biedt om een overtreding van de Wwft intern en op anonieme wijze te melden.¹⁰⁶

Een kansspelaanbieder mag werknemers die intern of aan de FIU een melding doen van een ongebruikelijke transactie of op verzoek van de FIU gegevens of inlichtingen verstrekken niet benadelen,¹⁰⁷ door bijvoorbeeld een demotie. Hierbij is aangesloten bij de bepalingen in de Wet Huis voor klokkenluiders.¹⁰⁸

4.6 **Wat betekent de vrijwaring?**

Voor de kansspelaanbieder die een melding van een ongebruikelijke transactie doet geldt een strafrechtelijke en civielrechtelijke vrijwaring.

De strafrechtelijke vrijwaring houdt in dat de door de kansspelaanbieder gedane melding van een ongebruikelijke transactie niet kan worden gebruikt voor een opsporingsonderzoek of bewijs in een strafrechtelijk onderzoek tegen de kansspelaanbieder op het gebied van witwassen. Daarbij geldt wel de voorwaarde dat de melding te goeder trouw moet zijn gedaan. De kansspelaanbieder mag dus niet bewust hebben meegewerkt aan witwassen.¹⁰⁹ De melding wordt ook niet gezien als een schending van de geheimhoudingsplicht in artikel 272 Wetboek van Strafrecht.¹¹⁰

De civielrechtelijke vrijwaring houdt in dat de kansspelaanbieder niet civielrechtelijk aansprakelijk is voor de schade die door een ander wordt geleden naar aanleiding van de door de kansspelaanbieder gedane melding. Daarbij geldt de voorwaarde dat

¹⁰⁶ Artikel 20a van de Wwft

¹⁰⁷ Artikel 20b van de Wwft

¹⁰⁸ Artikel 658c, boek 7 van het Burgerlijk Wetboek jo. artikel 1, onder d, van de Wet Huis voor Klokkenluiders

¹⁰⁹ Artikel 19, eerste lid, van de Wwft

¹¹⁰ Artikel 19, tweede lid, van de Wwft

de kansspelaanbieder redelijkerwijs moet hebben verondersteld te hebben gehandeld naar de verplichtingen in de Wwft.¹¹¹

De vrijwaringen gelden zowel ten aanzien van de kansspelaanbieder als de daarin werkzame personen die hebben meegewerkt aan het doen van de melding of nadere inlichtingen hebben verstrekt aan de FIU.¹¹²

4.7 Wat betekent de geheimhoudingsplicht?

De kansspelaanbieder die een melding ongebruikelijke transactie heeft gedaan moet de melding en de daarbij behorende informatie geheimhouden. Dit geldt ook voor informatie die de kansspelaanbieder eventueel op een later tijdstip hierover verkrijgt van de FIU, de politie of het OM.¹¹³ De Kansspelautoriteit benadrukt dat de geheimhouding niet alleen ziet op het feit dat er aan de FIU is gemeld, maar ook op alle bijbehorende informatie.

De speler op wie de melding betrekking heeft wordt nooit over de melding ongebruikelijke transactie geïnformeerd, net zo min als derden. Hiervoor kan de kansspelaanbieder het recht van inzage¹¹⁴ buiten toepassing laten als dat nodig is om aan de geheimhouding te voldoen.¹¹⁵ De geheimhoudingsplicht heeft zowel betrekking op de privacybescherming van de betreffende speler als op het goede verloop van een eventueel strafrechtelijk onderzoek.

De geheimhoudingsplicht betekent niet dat de kansspelaanbieder geen informatie mag opvragen bij de speler. De kansspelaanbieder kan die informatie nodig hebben om te verzekeren dat de betreffende transactie(s) overeenkomen met de kennis die de hij heeft van de speler en diens risicoprofiel. De geheimhoudingsplicht staat een waarschuwing van de kansspelaanbieder aan de speler ook niet in de weg, wanneer de kansspelaanbieder meent dat de speler onbedoeld het eigen beleid van de kansspelaanbieder overtreedt. Voorbeelden hierbij zijn het door een sporter inzetten op zijn of haar eigen wedstrijd of competitie (maar waarbij er bijvoorbeeld wordt ingezet op winst) of het invoeren van biljetten in een speelautomaat en deze zonder te spelen proberen om te wisselen voor andere biljetten (omdat de speler aangeeft onverwachts weg te moeten). De Kansspelautoriteit verduidelijkt daarbij dat het bij bovenstaande voorbeelden om een eenmalig incident moet gaan. De kansspelaanbieder kan niet de speler blijven waarschuwen bij transacties die ook kunnen duiden op matchfixing of witwassen. Het geven van een waarschuwing ontslaat de kansspelaanbieder ook niet van de meldplicht aan de FIU.

¹¹¹ Artikel 20, eerste lid, van de Wwft

¹¹² Artikel 19, derde lid jo. artikel 20, tweede lid, van de Wwft

¹¹³ Artikel 23, eerste lid jo. tweede lid van de Wwft

¹¹⁴ Artikel 15, Algemene Verordening Gegevensbescherming

¹¹⁵ Artikel 23, derde lid, van de Wwft

5. Bewaren van bewijsstukken en opleiding

5.1 Bewaren

Er is een bewaarplicht voor bepaalde gegevens, zoals de gegevens die zijn verzameld voor de naleving van de verplichtingen van het cliëntenonderzoek.¹¹⁶ Deze informatie moet na het tijdstip van het beëindigen van de zakelijke relatie vijf jaar worden bewaard.¹¹⁷

Voorbeelden beëindigen van de zakelijke relatie voor kansspelaanbieders

- Op verzoek van de speler
- Door de kansspelaanbieder:
  - bijvoorbeeld bij een uitsluiting van de speler op grond van de Wwft;
  - bijvoorbeeld bij een uitsluiting van de speler met een niet Wwft-gerelateerde oorzaak zoals bedreiging van de werknemers van de kansspelaanbieders;
  - bijvoorbeeld na een door de kansspelaanbieder te bepalen periode van inactiviteit.

Voorbeelden tijdelijk verbod (schorsing)

- Bij een tijdelijk verbod is er geen sprake van beëindiging van de inschrijving maar schorsing. Een schorsing kan wel overgaan in beëindiging van de zakelijke relatie.

Een tijdelijk verbod (schorsing) kan zijn:

- bijvoorbeeld op grond van de Wwft in afwachting van het ontvangen van documentatie tijdens een (verscherpt) cliëntenonderzoek;
- bijvoorbeeld bij een niet Wwft-gerelateerde oorzaak zoals een *hit* in CRUKS.

Ook alle informatie met betrekking tot meldingen van ongebruikelijke transacties moet worden vastgelegd.¹¹⁸ Hiervoor geldt ook een bewaartermijn van vijf jaar na het tijdstip van het doen van de melding, of het tijdstip van de ontvangst van het bericht van de FIU.¹¹⁹

5.2 Gegevensbescherming

Persoonsgegevens, verzameld op grond van de Wwft, worden alleen verwerkt met het oog op het voorkomen van witwassen en niet voor commerciële doeleinden of andere doeleinden die geen verband houden met het voorkomen van witwassen.¹²⁰ Wel kunnen dezelfde persoonsgegevens voor meerdere doeleinden worden verzameld, zoals bijvoorbeeld voor andere wettelijke verplichtingen. In deze gevallen kan wel verdere verwerking voor een niet-verenigbaar doel zijn toegestaan.

¹¹⁶ Artikel 33, eerste lid jo. tweede lid, van de Wwft

¹¹⁷ Artikel 33, derde lid, van de Wwft

¹¹⁸ Artikel 34, eerste lid, van de Wwft

¹¹⁹ Artikel 34, tweede lid, van de Wwft

¹²⁰ Artikel 34a, eerste lid, van de Wwft

Een kansspelaanbieder informeert de speler voor het aangaan van de zakelijke relatie over de verplichtingen inzake het verwerken van persoonsgegevens op grond van de Wwft.¹²¹ Een kansspelaanbieder vernietigt onmiddellijk de persoonsgegevens vijf jaar na het tijdstip van het beëindigen van de zakelijke relatie of de informatie over de melding van een ongebruikelijke transactie vijf jaar na het tijdstip van het doen van de melding, of het tijdstip van de ontvangst van het bericht van de FIU.¹²²

5.3 Opleiding

Een kansspelaanbieder zorgt ervoor dat haar werknemers en de dagelijkse beleidsbepalers bekend zijn met de bepalingen van de Wwft en periodiek opleiding krijgen om in staat te zijn ongebruikelijke transacties te herkennen en een cliëntenonderzoek goed en volledig uit te voeren.¹²³

Voorbeelden van opleidingen

- gecertificeerde opleidingen
- externe trainingen
- interne trainingen
- *e-learning* modules
- bewustwording-sessies

De Kansspelautoriteit verwacht dat opleidingen regelmatig worden aangeboden en worden geactualiseerd zodat werknemers op hoogte blijven van relevante ontwikkelingen en bewust blijven van Wwft-risico's. De inhoud en frequentie van opleidingen is afhankelijk van de functie die de werknemer heeft in de organisatie. Afhankelijk van de taken en verantwoordelijkheden kan bij sommige medewerkers worden volstaan met bewustwording-sessies of *e-learning* modules terwijl voor anderen een training of opleiding passender is. Door gevolgde opleidingen vast te leggen kan de kansspelaanbieder het kennisniveau binnen de organisatie vaststellen en daar waar nodig op acteren.

Zo zullen de compliancefunctie en de dagelijkse beleidsbepaler(s) die belast is (zijn) met de verantwoordelijkheid voor de naleving van de Wwft voldoende opleiding moeten krijgen om de verantwoordelijkheid te kunnen dragen. De personen uit het hoger leidinggevend personeel die toestemming geven voor het aangaan of voortzetten van de zakelijke relatie met een PEP moeten voldoende kennis hebben van de blootstelling aan het risico op witwassen om beslissingen hierover te nemen.

De Kansspelautoriteit verwacht van voorgenoemde drie groepen personen dat zij:

- voldoende op de hoogte zijn van wet- en regelgeving en het eigen anti-witwasbeleid
- actief sturen op de naleving van wet- en regelgeving en het eigen beleid
- aantoonbaar relevante opleidingen volgen.

¹²¹ Artikel 34a, tweede lid, van de Wwft

¹²² Artikel 34a, derde lid, van de Wwft

¹²³ Artikel 35 van de Wwft

6. Toezicht en handhaving

6.1 De Kansspelautoriteit

De Kansspelautoriteit is door de wetgever aangewezen als toezichthouder op de naleving van de Wwft door kansspelaanbieders.¹²⁴ Als de Kansspelautoriteit naar aanleiding van een geconstateerde overtreding van de Wwft een sanctie of maatregel oplegt dan geldt de verplichting dit besluit te publiceren of openbaar te maken.¹²⁵

Voor de Wwft geldt dat de Kansspelautoriteit een waarschuwing of verklaring kan publiceren.¹²⁶ Daarnaast kan de Kansspelautoriteit een bestuurlijke sanctie opleggen. Een bestuurlijke sanctie is een aanwijzing, last onder dwangsom, boete of functieverbod.¹²⁷ Besluiten tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie¹²⁸ worden in beginsel openbaar gemaakt als het besluit onherroepelijk is geworden. Dat betekent dat de kansspelaanbieder geen bezwaar of (hoger) beroep meer tegen het besluit kan instellen.¹²⁹ De Kansspelautoriteit neemt de uitzonderingen op openbaarmaking mee in haar openbaarmakingsbesluit.¹³⁰ Openbaarmakingsbesluiten op grond van de Wwft worden niet openbaar gemaakt, alleen het besluit tot het opleggen van de bestuurlijke sanctie wordt openbaar gemaakt, inclusief het eventuele besluit op bezwaar.

De Kansspelautoriteit kan, indien niet of niet meer aan de Wwft wordt voldaan, ook de vergunning intrekken op grond van de Wok.¹³¹ In dat geval worden het besluit tot het intrekken van de vergunning en het openbaarmakingsbesluit openbaar.

Overzicht openbaarmaking			
Sanctie of maatregel	Besluit sanctie of maatregel z.s.m. openbaar	Besluit sanctie of maatregel openbaar na onherroepelijkheid	Besluit openbaarmaking openbaar
Waarschuwing	Ja	n.v.t.	Nee
Verklaring	Ja	n.v.t.	Nee
Vergunning intrekken	Ja	n.v.t.	Ja
Aanwijzing	Nee	Ja	Nee
Last onder dwangsom	Nee, tenzij de last is verbeurd ¹³²	Ja, bij een last die niet is verbeurd	Nee
Boete	Nee, tenzij de boete ziet op ernstige vertredingen ¹³³	Ja, bij overige overtredingen	Nee
Functieverbod	Nee	Ja	Nee
Besluit op bezwaar	Nee, tenzij de last is verbeurd of de boete ziet op ernstige overtredingen ¹³⁴	Ja	Nee

¹²⁴ Artikel 1d, eerste lid, onderdeel f, van de Wwft

¹²⁵ Artikel 32e jo. 32f, van de Wwft

¹²⁶ Artikel 32e van de Wwft

¹²⁷ Artikel 32f, derde lid, van de Wwft

¹²⁸ Artikel 32f, eerste lid, van de Wwft

¹²⁹ Artikel 32f, eerste lid, van de Wwft

¹³⁰ Artikel 32g, eerst en twee de lid, van de Wwft

¹³¹ Artikel 4c jo artikel 31d, eerste lid, onderdeel b, van de Wok

¹³² Artikel 32f, vijfde lid, van de Wwft

¹³³ Artikel 32f, vierde lid, van de Wwft

¹³⁴ Artikel 32f, zesde lid, van de Wwft

De Kansspelautoriteit plaatst de besluiten op haar website voor een periode van vijf jaar na openbaarmaking van het besluit.¹³⁵

6.2 Het openbaar ministerie (OM)

Het OM kan besluiten om een kansspelaanbieder strafrechtelijk te vervolgen. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij het niet melden van een ongebruikelijk transactie, terwijl de kansspelaanbieder wel bekend is met het niet gebruikelijk zijn van de transactie. Ook als een kansspelaanbieder een onvolledige melding over een ongebruikelijke transactie heeft ingediend of in het kader van het cliëntenonderzoek onvoldoende inspanningen heeft verricht kan zij hierop strafrechtelijk worden aangesproken.

---

¹³⁵ Artikel 32f, zevende lid, van de Wwft

7. Manipulatie van wedstrijden

7.1 Risico-inventarisatie

De kansspelaanbieder van sportweddenschappen draagt voorafgaand aan de weddenschap zorg voor een risico-inventarisatie (ook risico analyse genoemd).¹³⁶ In paragraaf 2.2 staat de risico-inventarisatie op grond van de Wwft beschreven. Het is in beginsel aan de kansspelaanbieder om te bepalen welk risico hij accepteert. Voor kansspelaanbieders van Koa die sportweddenschappen aanbieden ligt dit anders omdat zij aanvullende verplichtingen hebben ten aanzien van de risico-inventarisatie die beperkingen opleggen aan hun aanbod.

Zo mogen er bijvoorbeeld geen weddenschappen worden georganiseerd op:¹³⁷

- jeugdwedstrijden;
- op een wedstrijd waaraan uitsluitend sporters om niet deelnemen;
- op een wedstrijd waarvan het verloop niet objectief wordt vastgelegd;
- op een negatieve of eenvoudig te manipuleren gebeurtenis tijdens een wedstrijd;
- op een wedstrijd waarop in het land waar die wedstrijd wordt georganiseerd, wegens risico op manipulatie geen weddenschappen mogen worden afgesloten;
- op wedstrijden waarbij de kansspelaanbieder wezenlijke invloed uitoefent op de betrokken wedstrijdorganisator of een belanghebbende bij die wedstrijd;
- op wedstrijden waarbij de betrokken wedstrijdorganisator of een belanghebbende bij die wedstrijd wezenlijke invloed uitoefent op die weddenschap of op de organisatie;
- Op aangewezen gebeurtenissen, wedstrijden of competities waarop geen weddenschappen mogen worden georganiseerd, opgenomen op de zogenoemde zwarte lijst.¹³⁸

Wat is een risico-inventarisatie?

Op grond van de Wwft moet bij het aanbod een risico-inventarisatie plaatsvinden ten aanzien van alle witwasrisico's.¹³⁹ Op grond van het Besluit Koa moet een risico-inventarisatie plaatsvinden ten aanzien van de risico's voor de integriteit van de betrokken wedstrijd.¹⁴⁰ Deze twee risico-inventarisaties overlappen omdat manipulatie van een wedstrijd een witwasrisico is.

De kansspelaanbieder kan voor de risico-inventarisatie bijvoorbeeld periodiek voorafgaand aan een competitie bepalen welke weddenschappen worden aangeboden en kort voorafgaand aan de wedstrijd bepalen of het aanbieden van een voorgenomen weddenschap op die wedstrijd door kan gaan. Dat

¹³⁶ Artikel 4.8, eerste lid van het Besluit Koa

¹³⁷ Artikel 31a, vierde lid, onderdeel a en b en vijfde lid van de Wok jo. artikel 4.9, tweede, derde en vierde lid van het Besluit Koa jo. artikel 3.14 en 3.15 van de MR Koa.

¹³⁸ Onderdeel 2.2 en 2.3 van de 'Bijlage 2' van de MR Koa

¹³⁹ Artikel 2b van de Wwft

¹⁴⁰ Artikel 4.8, eerste lid en derde lid van het Besluit Koa

betekent dat als er uit de risico-inventarisatie op competitieniveau blijkt dat er nauwelijks of geen risico's zijn op matchfixing of witwassen voor de desbetreffende competitie, het niet nodig is om een risico-inventarisatie uit te voeren voor iedere wedstrijd uit die competitie. Uitzondering hierop is wanneer actuele (externe) signalen – bijvoorbeeld van de betrokken sportorganisatie – aanleiding geven om de risico's bij een specifieke wedstrijd uit de competitie te inventariseren.

Uitzondering op de risico-inventarisatie

De risico-inventarisatie¹⁴¹ ten aanzien van het risico op manipulatie van een wedstrijd kan achterwege blijven bij bepaalde wedstrijden en competities,¹⁴² opgenomen op de zogenoemde witte lijst.¹⁴³ De reden hiervoor is dat de witte lijst ziet op wedstrijden en competities waarvan op voorhand kan worden aangenomen dat deze met voldoende waarborgen tegen manipulatie zijn omkleed. Dat betekent dat voor wedstrijden en competities op de witte lijst alleen een risico-inventarisatie moet plaatsvinden voor de overige witwasrisico's, zoals benoemd in paragraaf 2.2. Voor wedstrijden en competities die niet op de voorgenoemde witte lijst zijn opgenomen en die de kansspelaanbieder wil aanbieden, moet een risico-inventarisatie worden uitgevoerd voor zowel matchfixingrisico's als overige witwasrisico's.

7.2 Een verhoogd of onaanvaardbaar risico op manipulatie

Als uit de risico-inventarisatie van een wedstrijd blijkt dat er ongebruikelijke feiten of omstandigheden zijn, die duiden op een verhoogd risico van manipulatie van een wedstrijd, moet de kansspelaanbieder zelf bepalen welke maatregelen hij treft om het risico te mitigeren. Hierbij kan gedacht worden aan inzetbeperkingen en verscherpte transactiemonitoring. Het is niet verplicht om bij een verhoogd risico op manipulatie af te zien van het aanbieden van een weddenschap, ook is het niet mogelijk om in het algemeen aan te geven in welke gevallen het risico verhoogd is en wanneer onaanvaardbaar. Bij een onaanvaardbaar risico van manipulatie van een wedstrijd is het niet toegestaan om daarop weddenschappen te organiseren.¹⁴⁴

Voorbeelden van risicovariabelen voor een verhoogd of onaanvaardbaar risico op manipulatie

- ongebruikelijke hoge aantallen afgesloten weddenschappen op een relatief minder belangrijke wedstrijd of wedoptie;
- ongebruikelijk veel inzetten op ongebruikelijke quoteringen zoals op specifieke quoteringen of weinig gespeelde wedopties)
- een ongebruikelijke verandering in de quoteringen

¹⁴¹ Artikel 4.8, eerste lid van het Besluit Koa

¹⁴² Artikel 31a, vierde lid, onderdeel a en b en vijfde lid van de Wok jo. artikel 4.8, zesde lid van het Besluit Koa jo. artikel 3.13 van de MR Koa.

¹⁴³ Onderdeel 2.1 van de 'Bijlage 2' van de MR Koa

¹⁴⁴ Artikel 4.9, eerste lid, van het Besluit Koa

- een ongebruikelijke geografische spreiding van de spelers die op de betrokken wedstrijd weddenschappen afsluiten zoals veel inzetten vanuit een specifieke locatie in Nederland
- externe signalen dat de wedstrijd zou zijn gemanipuleerd

De Kansspelautoriteit benadrukt bij bovenstaande risicovariabelen dat het gaat om ongebruikelijke patronen in relatie tot manipulatie van een sportwedstrijd en witwassen. Bij het aanbieden van sportweddenschappen komen ongebruikelijke veranderingen in de quoteringen vaker voor als gevolg van actuele ontwikkelingen rond een sportwedstrijd. Hierbij kan gedacht worden aan een sterspeler van een team die geblesseerd afhaakt. Een verandering in de quoteringen is niet meteen ongebruikelijk, de verandering kan namelijk ook goed verklaarbaar zijn. Het gaat om die risico's die niet verklaard kunnen worden en door hun ongebruikelijkheid een vermoeden van manipulatie van een sportwedstrijd en witwassen opleveren.

7.3 Overlappende meldplichten

De kansspelaanbieder is verplicht de Sports Betting Intelligence Unit (hierna: SBIU) van de Kansspelautoriteit en de betrokken wedstrijdorganisator en sportorganisator (hierna: de sport) te informeren over de feiten of omstandigheden die duiden op een verhoogd risico van manipulatie van een wedstrijd en over de getroffen maatregelen.¹⁴⁵ Niet iedere afwijking van een verwacht of gebruikelijk patroon is ook voldoende reden om aan te nemen dat de wedstrijd is gemanipuleerd. In het algemeen gaat het hierbij slechts om voorlopige indicaties, waarbij de kansspelaanbieder na nader onderzoek tot de conclusie kan komen dat de desbetreffende wedstrijd mogelijk is gemanipuleerd.

De meldplicht¹⁴⁶ ten aanzien van het informeren van de SBIU en de sport is niet van toepassing als de meldplicht¹⁴⁷ ten aanzien van ongebruikelijke transacties aan de FIU geldt.¹⁴⁸

7.3.1. Meldplicht SBIU en de sport

De Kansspelautoriteit verduidelijkt dat het bij het informeren van de SBIU en de sport gaat om specifieke feiten of omstandigheden in een competitie of wedstrijd. Het in het algemeen ervoor kiezen om een competitie niet op te nemen in het aanbod, bijvoorbeeld omdat een bepaalde competitie bekend staat om manipulatie van wedstrijden of omdat de camera's bij wedstrijden consequent uit staan in bepaalde landen, is niet verplicht. Daarnaast mogen de specifieke feiten en omstandigheden niet zien op spelers en/of diens transacties. Dat betekent dat algemene informatie gedeeld kan worden met de SBIU en de sport maar herleidbare informatie naar personen niet omdat die valt onder de geheimhouding (zie paragraaf 4.7).

¹⁴⁵ Artikel 4.8, eerste, derde en vierde lid van het Besluit Koa

¹⁴⁶ Zoals bedoeld in artikel 4.8, vierde lid van het Besluit Koa

¹⁴⁷ Zoals bedoeld in artikel 16, eerste lid van de Wwft

¹⁴⁸ Artikel 3.15a van de MR Koa. Dat betekent dat een gedeelte van de toelichting in het Besluit Koa niet langer van toepassing is

Voorbeelden informatie in melding aan SBIU en de sport

De melding ziet op:

- specifieke feiten en omstandigheden die duiden op een verhoogd of onaanvaardbaar risico op manipulatie van een wedstrijd (geen herleidbare informatie naar personen).

Daarbij kan onderstaande informatie bijvoorbeeld worden gedeeld:

- of de omzet die op de wedstrijd is gespeeld afwijkt van wat verwacht kon worden;
- hoe de omzet zich verhoudt tot andere wedstrijden uit de specifieke competitie;
- informatie over het vergelijk met vergelijkbare weddenschappen en wedstrijden;
- informatie over welke wedopties zijn gespeeld en of bepaalde wedopties significant populairder waren;
- welke quoteringen van toepassing zijn en welke wijziging hierin eventueel hebben plaatsgevonden.

Voor de inhoud van de meldingen aan de SBIU gaat het om de gegevens die met betrekking tot ieder risico geregistreerd moeten worden.¹⁴⁹ De melding moet worden gestuurd naar sbiu@kansspelautoriteit.nl. De Kansspelautoriteit stelt hiervoor een meldformulier beschikbaar.

Aangezien bovenstaande informatie niet onder de geheimhoudingsplicht valt, kan deze informatie desgewenst ook worden gedeeld met overige partijen zoals het Nationaal platform matchfixing en een internationaal samenwerkingsverband van wedstrijdorganisatoren en kansspelaanbieders.¹⁵⁰

7.3.2. Wat mag de kansspelaanbieder niet melden bij de SBIU en de sport?

Kort gezegd zijn dit alle (voorgenomen) transacties door spelers omdat die vallen onder de meldplicht aan de FIU.

De SBIU en de sport kunnen daarmee de volgende melding niet ontvangen:

- melding dat er feiten of omstandigheden zijn welke herleidbaar zijn naar een persoon, die duiden op een risico van manipulatie van een wedstrijd.¹⁵¹

De Kansspelautoriteit verduidelijkt dat hierbij gedacht kan worden aan bepaalde accounts die opvielen of bepaalde transacties die zijn gedaan door (oud) sporters. De reden hiervoor is dat de hierboven genoemde melding valt onder de geheimhouding zoals beschreven in paragraaf 4.7. Deze meldingen kunnen niet worden gedeeld met de SBIU, de wedstrijdorganisator, de sportorganisator, het Nationaal platform matchfixing, een internationaal samenwerkingsverband van wedstrijdorganisatoren en kansspelaanbieders¹⁵² of welke andere partij dan ook. Deze transacties vallen onder de meldplicht aan de FIU ('ongebruikelijke transactie') en moeten daar gemeld worden. Zie hiervoor paragraaf 4.2.

¹⁴⁹ Artikel 4.10 van de MR Koa

¹⁵⁰ Artikel 4.7, tweede lid, van het Besluit Koa

¹⁵¹ Artikel 4.8, derde lid, van het Besluit Koa

¹⁵² Artikel 4.7, tweede lid, van het Besluit Koa

Afzendgegevens

Kansspelautoriteit

Rijnstraat 50

2515 XP Den Haag

Postbus 298

2501 CG Den Haag

www.kansspelautoriteit.nl

wwft@kansspelautoriteit.nl